

[Norlev.]

let paa een Gang, og det lykkedes heller ikke for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, selv om han sagde rigtige Ting. Jeg siger dette for at gøre opmærksom paa, at vi her i Danmark har levet med et Slagord, der lyder saadan: Reallønnen af 1939 skal genoprettes.

Det har været et Slagord, der har vundet Genklang i vore Sind, hos os alle sammen, men det er i Virkeligheden et Selvbedrag, for selv om vi hver fik en Million om Aaret, kunde vi ikke faa samme Leveniveau, som vi havde i 1939, for vi mangler Varer, og den Kendsgerning maa vi ikke glemme. Det forekommer mig, at vi, naar der er Tale om denne Ordning, netop har Anledning til at erkende, at vi er blevet fattige, for hvis vi ikke erkender det og fører en Politik derefter, kommer vi aldrig ud af den Karruseltur, der til syvende og sidst ender i Inflation.

Altsaa Landbruget vil, saa vidt jeg kan se, hvis Udgifterne til de foreslaaede Tilskudsordninger skal tages ved direkte Skatter, selv komme til at bære Hovedparten af Udgifterne derved, og saa bliver der ikke megen Fordel for Landbruget ved denne Ordning; tværtimod er jeg for mit Vedkommende vis paa, at det kan betale sig for Landbruget at afstaa fra alle Tilskud til Eksport, dersom vi saa heller ikke skal give noget Tilskud til Hjemmemarkedet.

Men ydermere er der en Ting, jeg gerne vil have oplyst af den højtærede Landbrugsminister. Det er fortalt mig af Mænd, der er kyndige paa Landbrugets Omraade, at Landbruget i Gennemsnit i de sidste 25 Aar aldrig har faaet det, man regnskabsmæssigt kalder Produktionsprisen paa Smør, man har altid i Gennemsnit faaet 8 pCt. derunder. Hvorfor Prisen nu pludselig skal op paa selve den regnskabsmæssige Produktionspris, er jeg ikke i Stand til at sige, men tager vi 8 pCt. under 5 Kr., har vi netop en Smørpris paa 4 Kr. 60 Øre, og saa behøver Landbruget ikke noget Tilskud, for hvad man har kunnet i 25 Aar, maa man ogsaa kunne i de kommende Aar. Min Konklusion bliver derfor den, at eftersom Landbruget har tjent godt under Krigen og derfor maa staa rustet til at tage et Aar, der eventuelt ikke giver saa god Indtægt, og eftersom Landbruget skatte-mæssigt er bedst tjent med, at der ikke gives Tilskud hverken til det ene eller til det andet, skal vi undlade i det hele taget at skabe en Tilskudsordning, men lade Hjemmemarkedet betale Puljens Pris.

Det forekommer mig, at der netop her er en glimrende Lejlighed til at blive af med en af de planøkonomiske Ordninger, der plager os. Disse planøkonomiske Ordninger har alle sammen det tilfælles, at de skruer Statsudgifter og Skatter i Vejret, og det er meget uheldigt, det skaber uproduktiv Beskæftigelse, det skaber mere Administration. Jeg vil gerne have Lov til at spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke er rigtigt, at Gennemførelsen af disse Ordninger yderligere vil skabe mere Administration, flere Kontorfolk og dermed unddrage det produktive Liv den Arbejds-kraft, som det netop i saa høj Grad har Brug for. Jeg tror ikke paa, at der vil ske Omlægning af Landbrugets Drift i større Udstrækning, selv om vi ikke faar disse Ordninger gennemført. Dertil er Landmændene i Hovedsagen alt for fornuftige, de tør ikke og vil ikke omlægge deres Drift efter en kortvarig Konjunktur, som alle godt kan se, de nuværende høje Kornpriser er. Det forekommer mig, at Landbrugets Vanskeligheder i meget højere Grad stammer fra Mangel paa Arbejds-kraft end fra, at det ikke faar den saakaldte Produktionspris. Det er muligt, vi staar over for en Tid, hvor de mellemstore Landbrug kommer i Smeltediglen. De smaa Landbrug, som væsentlig kan klare Bedriften ved egen Arbejds-kraft, skal nok kunne klare sig, selv om det er vanskeligt, men de store Brug, som altid har været baseret paa ung Arbejds-kraft, vil i de kommende Aar komme ud for Vanskeligheder, derom er der ingen Tvivl, og om de kan indføre mekanisk Hjælp i den Udstrækning, som det er nødvendigt, er et stort Spørgsmaal, som jeg ikke tør afgøre, men i hvert Fald bør Regeringen og Landmændene selv have Opmærksomheden stærkt henvendt paa dette. Skal det mellemstore Landbrug klare sig, er det nødvendigt at skabe Muligheder for en meget stærk Rationalisering, ellers tror jeg ikke det gaar, ellers maa Udviklingen medføre, at vort Landbrug kommer til at bestaa enten af meget store eller af meget smaa Brug eller af en Forening af begge Dele.

Folk spørger i Almindelighed: Kan der dog ikke frigøres Arbejds-kraft fra Hæren, fra Politiet, fra C.B.-Tjenesten og fra Kontorerne? Jeg har set to Opgørelser, jeg ved ikke, hvilken der er rigtig, men jeg beder den højtærede Minister oplyse mig derom, hvis han er i Stand dertil. Den ene Opgørelse stammer fra Arbejdsgiverforeningens Formand, som paa Roskilde Arbejderhøjskole har holdt et Foredrag, hvori han sagde, at der nu er ansat 20 000 unge Menne-